

Ik ben de Verrijzenis en het leven. Wie in mij geloofd zal leven, ook al is hij gestorven". Joh. 11, 25.

TOT VROME NAGEDACHTENIS
VAN JUFFROUW
IRMA, GERMAINE AELTERMAN

geboren te Landskouter op 3 februari 1901
en godvruchtig overleden te Gent (Kliniek H, Familie)
op 19 augustus 1973.

gesterkt door het Sacrament der zieken
en de Pauselijke Zegen.

Lid van de Bond

van de Katholieke Landelijke Vrouwengilde.

Als een donderslag bij heldere hemel kwam het bericht van haar plots overlijden.

De avond te voor had haar zuster nog doorgebracht aan haar ziekbed in de kliniek. Opgeruimd hadden ze gepast over al hun dierbaren thuis en over de wondere wegen van de Goddelijke Voorzienigheid. Ze was nu ruim 70 jaar en nooit was ze ziek geweest... tot een ongelukkige val, zoals deze van haar broer 2 maanden voordien, haar in de kliniek en op het ziekbed had gebracht... Maar God is goed: broer Jules was volop aan de betehand en zij zelf, niettegenstaande een zware heup-operatie voelde zich niet slecht; de 3 maanden onbeweeglijk bed-houden, door de dokters voorspeld, zouden wel vlug voorbij zijn...

Zondag morgen echter werd ze plots onwel. De verantwoordelijke zuster-verpleegster werd dringend uit de H. Mis geroepen. Een kwartier later, nadat zij nog in extremis het Sacrament der Zieken had ontvangen, was zij naar de hemel.

Groot was de droefheid en verslagenheid van haar familie en de ganse parochiegemeenschap bij dit plots en onverwacht overlijden.

Plots en onverwacht was het inderdaad, maar niet onvoorbereid. Zij was gereed voor de grote ontmoeting met haar Schepper. Aan haar pastoor die haar bij

gelegenheid van O. L. Vrouw tenhemelopneming had bezocht had ze toevertrouwd dat ze op de hoogdag O.L.Heer ontvangen had en dat ze dat iedere keer zou doen als er mogelijkheid was... Blijmoedig aanvaardde zij het zware kruis... Met haar paternoster in de hand zou ze de moeilijke momenten wel te boven komen... Geen zweem van verbittering of opstandigheid. "Al gelijk het God belieft" - zei ze gelovig - en wat God bewaard is wel bewaard". Het enige wat haar bekommerde was dat ze haar herstellende broer niet met haar zorgen kon omringen... Dat tekende haar helemaal: haar ganse leven had in dienst gestaan van haar dierbaren; nooit had ze aan zich zelf gedacht.

Haar heengaan zal ongetwijfeld een grote leemte laten in de huiskring, maar de betrouwbare zekerheid dat ze nu het onbegrijpelijk geluk van de zalige Godsanschouwing geniet, waarin ze ten beste spreekt voor al haar dierbaren, zal hen een zalvende troost en een berustende vrede geven.

Dierbare familieleden, heb dank voor uw bezorgdheid en genegenheid. Uw talrijke bezoeken gedurende mijn veertiendaags verblijf in de kliniek zijn voor mij een ware hulp en opbeuring geweest. Leert uit mijn plots en onverwacht heengaan de les die de Goede God U erdoor wil geven: weest steeds bereid voor Zijn ontmoeting. Dan zien we elkaar eens terug om nooit meer te scheiden.

"Heer Jesus, kom!" (Openb. 22, 20).

Mevrouw Angelus BEKAERT,
geboren Louise AELTERMAN en kinderen;

Mijnheer en Mevrouw
Richard AELTERMAN-DE GEYTER en kinderen;
Mijnheer Jules AELTERMAN;

De Familie AELTERMAN;
De Familie VERVONDEL,

gevoelig voor uw blik van deelneming in
hun rouw betuigen U hun innige dank.